

Henvendelse fra Foreningen Far

Foreningen Far

Til støtte for børn og forældre

LOKALAFDELING I ÅRHUS

16. april 1999

Til
Folketingets Retsudvalg

Vedrørende L 40 om adoption af stedbørn i registrerede partnerskaber

Foreningen Fars Lokalafdeling i Århus har fulgt debatten omkring registrerede partners mulighed for at adoptere hinandens børn.

Vi får undertiden henvendelse omkring adoption af stedbørn. Der er typisk tale om, at en mor ønsker at bortadoptere sit barn til sin nye mand.

Selv om det heldigvis ikke er den type sager vi ser flest af, er dem vi har, tunge sager. Vi oplever store problemer med stedbarnsadoption i almindelighed, og forudser endnu større problemer med stedbarnsadoption i registrerede parforhold.

Det skal præciseres, at vi ikke har noget imod mennesker, der indgår registreret partnerskab. Vi synes at folk skal have lov til at praktisere den seksualitet de kan blive enige med deres partner om.

Men vi bryder os ikke om nogle af de eksisterende paragraffer i adoptionsloven, især for så vidt angår stedbarnsadoptionen. I enkelte tilfælde ses også adoption til tredjemand, hvor faderen enten ikke er registreret eller ikke er blevet spurgt¹.

Efter adoptionslovens § 7, skal der indhentes samtykke fra de biologiske forældre før en eventuel adoption. Efter § 7, stk. 2, kan man dog se bort fra dette samtykke:

*»Hvis den ene af forældrene er:
uden del i forældremyndigheden,
forsvundet eller
på grund af sindssygdом,
åndsvaghed eller
lignende tilstand
ude af stand til at handle fornuftmæssigt,*

da kræves kun samtykke fra den anden af forældrene«.

Nu kan der være adskillige grunde til, at en af de biologiske forældre ikke har del i forældremyndigheden. Måske har moderen ikke ønsket at dele forældremyndigheden med faderen, hvorfor han aldrig har haft del i den. Måske har han tidligere haft del i den, men den fælles forældremyndighed er senere ophørt. En oversigt over de forskellige muligheder ses i bilag 1.

Vi finder ikke at man på denne baggrund kan sidestille de øvrige kriterier, der er nævnt i § 7, stk. 2, med, om man nu har del i forældremyndigheden eller ej.

Vi skal beklage, at man i udgangspunktet alene lader forældrenes køn være afgørende for forældremyndighedens placering. Forældrenes køn er næppe nogen retvisende indikator for, hvad der er bedst for barnet. Nye undersøgelser viser, at børn der vokser op hos deres far, faktisk klarer sig lige så godt – eller bedre – end de børn der vokser op hos deres mor².

Vi skal dog medgive, at specielt helt små børn har særligt behov for deres mor, fordi kun hun kan amme barnet. Men da små børn har det med at blive store, finder vi det alligevel kortsigtet alene at lade barnets alder være afgørende, da forældremyndighedens placering har betydning for hele barnets liv. Desuden giver alderskriteriet nogle uheldige incitament, jo tidligere moderen søger forældremyndigheden bragt til ophør, desto større vil sandsynligheden være for, at hun får forældremyndigheden.